

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Bíróság aCsáki Ügyvédi Iroda(1061 Budapest, Andrássy út 47. szám, ügyintéző: dr. Csáki Judit ügyvéd) által képviselt felperesnek aSalló Ügyvédi Iroda(1055 Budapest, Honvéd u. 38. IV/7. szám, ügyintéző: dr. Salló Krisztina ügyvéd) által képviselt alperes ellen taggyűlési határozatok hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2009. november 13. napján kelt 35.G.41.102/2007/27. számú ítélete ellen a felperes részéről 28. sorszám alatt előterjesztett és 32. sorszám alatt indokolt fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 3.125 (Háromezer-százhuszonöt) Euró másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint az alperes kéttagú társaság, amelyben a felperes törzsbetéte 12.320.000 forint, a másik tag - a S. I. Group S.p.A. (továbbiakban S.) - törzsbetéte pedig 295.680.000 forint. Az alperes társasági szerződésének a módosítására a perbeli taggyűlés megtartását megelőzően utolsó alkalommal 2006. április 21. napján került sor.

Az alperes ügyvezetői közül M. P. a 2007. május 16. napján kelt meghívóval taggyűlést hívott össze 2007. május 31. napjára 10 órára az alperesi társaság székhelyére az alábbi napirendi pontokkal:

- 1.) A társasági szerződés rendelkezéseinek a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvényhez (továbbiakban: új Gt.) történő igazítása.
- 2.) A testvérvállalatok, azaz a S. I. Group S.p.A. résztulajdonában, illetve a

tulajdonában lévő vállalatok közötti anyagszállítási szerződések.

- 3.) Az alperesi társaság tulajdonában lévő terület szennyezettsége.
- 4.) Az alperes 2006. évi mérleg beszámolójának az elfogadása.
- 5.) Ügyvezető módosítás (E. M. ügyvezető visszahívása, és M. P. ügyvezető lemondása, új ügyvezető választása)
- 6.) Az alperes 2%-os tulajdonrészének átadása a S. I. Group S.p.A. tag tulajdonából a felperes, mint tag tulajdonába.
- 7.) Az alperes gyártó berendezéseinek biztonságos volta.
- 8.) Az alperes új tűzvédelmi rendszere.
- 9.) B. Cs. alkalmazott személyi kölcsöne.
- 10.) Az alperesi taggyűlés társaság székhelyén kívül, így Olaszországban történő megtartásának engedélyezése, valamint annak engedélyezése, hogy a tagok a taggyűlésen ne személyes jelenléttel, hanem a tagok közötti párbeszédet, illetve vitát korlátozottan lehetővé tevő elektronikus hírközlő eszközök közvetítésével vehessenek részt.
- 11.) Az üzletrészek adásvételi szerződés útján történő átruházásának esetére az elővásárlási jog kizárása.

A perbeli taggyűlésen megjelent mindkét tag, azaz a felperes (1.232 szavazattal), továbbá a S. tag (29.568 szavazattal), akit S. S. képviselt. Jelen volt még mindkét ügyvezető, azaz E. M. és M. P., továbbá dr. L. L. , S. N. di M. és dr. N. I. S. ügyvédek, valamint M. V. G. .

A nem szabályszerűen összehívott taggyűlés megtartása ellen egyik tag sem tiltakozott.

Az elnök és a jegyzőkönyvvezető megválasztása után a taggyűlés a S. tag javaslatára és többségi szavazatával - a felperes ellenszavazata mellett - elfogadta, hogy a napirendi pontokat a meghívóban szereplőtől eltérő sorrendben tárgyalják.

Ezt követően a taggyűlés az új sorrend szerint egyhangú határozattal döntött az eredetileg 2., 3., 7., 8., 9. napirendi pontok körében.

A 6.-ként tárgyalta, eredetileg 10. számú napirendi pont körében a felperes nem szavazata mellett döntöttek arról, hogy a jövőben taggyűlést a törvényes székhelyen kívül és/vagy elektronikus hírközlőeszköz útján is lehet tartani.

A 7.-ként tárgyalta, eredetileg 11. számú napirendi pont körében a taggyűlés elutasította azt a határozati javaslatot, hogy az üzletrészek adásvételi szerződés útján történő átruházásának esetére a tagok elővásárlási jogát kizárják.

Ezt követően egyhangú határozat született az eredetileg 4. számú napirendi pont tekintetében, és nem hoztak határozatot a tagok az eredetileg 6. számú napirendi pont körében.

A 10.-ként tárgyalta, eredetileg 1. számú napirendi pont körében a taggyűlés a felperes nem szavazata mellett elfogadta az alperesnek az új Gt. rendelkezéseinek megfelelő társasági szerződését.

A 11.-ként tárgyalta, eredetileg 5. számú napirendi pont körében pedig a taggyűlés a felperes nem szavazata mellett E. M. t az ügyvezetői tisztségéből visszahívta,

tudomásul vette M. P. ügyvezető lemondását és kinevezte új ügyvezetőnek S. S. t, aki a kinevezését csak a perbeli taggyűlést követően írásban megtett nyilatkozattal fogadta el.

A felperes a 2007. 07. 02. napján előterjesztett, majd pontosított keresetében kérte, hogy a gazdasági társaságoról szóló 1997. évi CXLIV tv. (továbbiakban: Gt.) 47. §-a alapján a bíróság az alperes 2007. május 31. napján megtartott taggyűlésén hozott taggyűlési határozatok közül helyezze hatályon kívül az alábbiakat:

- a napirendi pontok felcserélése kérdésében a napirenden kívül hozott határozatot;
- a 6. napirendi pont körében meghozott határozatot, amely a taggyűlés székhelyen kívüli vagy egyéb informatikai eszközzel való megtartására vonatkozik;
- a 10. napirendi pont körében meghozott határozatot, amely az alperes új társasági szerződésének elfogadására vonatkozik;
- a 11. napirendi pont körében meghozott határozatot, amely E. M. ügyvezető visszahívására és S. S. új ügyvezetőként való megválasztására vonatkozik.

A felperes a perköltség körében a lerótt illetéken túl a külön megállapodásra való hivatkozással bruttó 13.750 Euro összegű ügyvédi munkadíjra tartott igényt.

Érdemben arra hivatkozott, hogy a határozatok mindegyike a Gt. 153. §-ának (2) bekezdésébe ütközött, mert a meghívóban közölt napirendtől csak valamennyi megjelent tag egyetértésével lehetett volna eltérni, és ez vonatkozik a napirendi pontok megtárgyalásának a sorrendjére is. A sorrendiség kérdése a napirend lényeges eleme, egyes kérdések korábban történő megtárgyalása befolyásolhatja a később hozott határozatok kimenetelét. A közölt napirendi pontok sorrendjének megváltoztatására egyhangúság hiányában nem jöhetett létre érvényes határozat, ezen körülmény a többi határozat „érvénytelenségét” is maga után vonja, mert azok meghozatala sérti a Gt. 18. §-ának (3) bekezdését is. Másrészt - figyelemmel a meghívó 2007. május 16-i keltére és a perbeli taggyűlés 2007. május 31-i napjára - a meghívó elküldése és a taggyűlés napja között nem telt el 15 nap, ezért a perbeli taggyűlés nem tekinthető szabályszerűen összehívottnak. Hivatkozott a felperes továbbá arra, hogy a 11. napirend kérdésében meghozott határozat azon része, amely S. S. t ügyvezetőnek választotta, a Gt. 25. §-ának (1) bekezdésébe ütközik, mert S. S. a megválasztásakor az alperessel azonos főtevékenységet folytató S. s.r.l. nevű, Olaszországban bejegyzett gazdasági társaságnak volt a vezető tisztségviselője. Állította, hogy S. S. csak 2007. szeptember 20. napján került törlésre a cégbetékek közül, ekként harmadik személyekkel szemben a lemondása ettől kezdődően hatályos. Állította azt is, hogy a kereseti kérelmével támadott határozatok mindegyike a Gt. 151. §-ának (1) bekezdésébe ütközött, mert a S. tagot a perbeli taggyűlésen meghatalmazás alapján az utóbb ügyvezetőnek megválasztott S. S. képviselte, figyelemmel arra, hogy a tisztség elfogadása a megválasztás időpontjára visszamenőleges hatállyal keletkezteti a vezető tisztségviselői minőséget.

2009. november 13-án, a per utolsó tárgyalásán a felperes előadta, hogy azért is jogszabályba ütközik a 6. napirendi pont keretében meghozott határozat, mert a

taggyűlés székhelyen kívüli vagy egyéb informatikai eszközzel való megtartására vonatkozó lehetőséget csak az új Gt. vezette be, márpedig az alperes ezen határozat elfogadásakor még a régi Gt. hatálya alatt állt.

Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte, amelynek körében a jogi képviselőjével kötött külön megállapodás alapján bruttó 10.000 Euro ügyvédi munkadíjra tartott igényt. Nem vitatta, hogy a meghívó elküldése és a taggyűlés napja között nem telt el 15 nap, de hivatkozott arra, hogy a taggyűlésen valamennyi tag megjelent és a taggyűlés megtartása ellen nem tiltakoztak. Álláspontja szerint a taggyűlés csak a meghívóban szereplő kérdéseket tárgyalhatja, azonban többségi akarattal az eredeti sorrendtől eltérhet, a napirendi pontok felcserélése nem tekinthető egy új napirendi pont felvételének és a jelen esetben az eredetitől eltérő sorrend nem is befolyásolta a perbeli határozatok meghozatalát. Az alperes nem vitatta azt sem, hogy S. S. az Olaszországban bejegyzett S. s.r.l. nevű gazdasági társaságnak volt a bejegyzett vezető tisztségviselője, igazgatósági tagja, és azt sem, hogy a S. s.r.l. főtevékenysége egyezik az alperesi társaság tevékenységével. Előadta azonban, hogy a perbeli taggyűlés időpontjában S. S. tisztsége már nem állott fenn, mert 2007. május 2. napján lemondott és a lemondást a S. s.r.l. taggyűlése 2007. május 31. napján elfogadta. Az olasz cégbíróság csak 2007. szeptember 20. napján törölte az igazgatósági tagok közül, ám az olasz Polgári Törvénykönyvnek a vezető tisztségviselő mandátumának a megszűnéséről szóló 2385. §-a értelmében az ügyvezető lemondása révén az ügyvezetői tisztség azonnali hatállyal megszűnik, amennyiben az ügyvezetők többsége tisztségében marad. A S. s.r.l. ügyvezetői tanácsának három tagja közül kizárólag a S. S. mondott le, így az ügyvezetői tisztsége a 2007. május 2-i lemondással azonnali hatállyal megszűnt, vagyis személyében a Gt. 25. §-ának (1) bekezdésében meghatározott összeférhetlenségi ok a perbeli taggyűlés időpontjában nem állott fenn. Ezzel kapcsolatosan az alperes hivatkozott arra is, hogy a Gt. hatálya az 1. §-ának (1) bekezdése értelmében a Magyarország területén székhellyel rendelkező gazdasági társaságok szervezetére és működésére terjed ki, ekként a felperes által megjelölt összeférhetlenségi klauzula nem vonatkozik a nem Magyarországon bejegyzett gazdasági társaságra, és az abban esetlegesen betöltött vezető tisztségviselői tisztségre.

Az alperes előadta még, hogy a vezetői tisztségviselői jogviszony az elfogadásával jön létre, márpedig a perbeli taggyűlésen ügyvezetőnek megválasztott S. S. csupán a perbeli taggyűlés lezárását követően fogadta el a kinevezést, ebből pedig az következik, hogy a perbeli taggyűlés megtartása alatt nem volt még vezető tisztségviselője az alperesnek, így képviselhette a S. tagot.

A Fővárosi Bíróság 2009. november 13-án kelt 35.G.40.102/2007/27. számú ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 Euró perköltséget és megkereste a Fővárosi Bíróságot, mint Cégbíróságot, hogy az alperesi kft. cégjegyzékébe a jelen per jogerős befejezésének a tényét jegyezze be.

Az elsőfokú bíróság mindenekelőtt rögzítette, hogy a jelen per elbírálására a Gt. szabályai az irányadóak, figyelemmel arra, hogy a perbeli taggyűlés megtartásának az időpontjában az alperes a társasági szerződését még nem módosította az új Gt. rendelkezéseinek megfelelően. Rögzítette azt is, hogy a jogvesztő határidő elteltét követően a kereset alapjául szolgáló további okok, indokok nem hozhatóak fel, illetve az ilyen okok, indokok a kereset elbírálásakor már nem vehetők figyelembe. A jelen esetben a keresettel támadott taggyűlési határozatok meghozatalára 2007. május 31. napján került sor, tehát a kereset benyújtására nyitva álló 90 napos jogvesztő határidő 2007. augusztus 31. napján lejárt, az ezt követően tett felperesi előadások és hivatkozások nem voltak érdemben vizsgálhatóak. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság érdemben nem foglalkozott azzal az felperesi érveléssel, hogy azért is jogszabályba ütközik a perbeli taggyűlésen a 6. napirendi pont keretében meghozott határozat, amely a taggyűlés székhelyen kívüli vagy egyéb informatikai eszközzel való megtartására vonatkozik, mert ennek a lehetőségét csak az új Gt. vezette be.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy nem vitásan a meghívó elküldése és a taggyűlés napja között nem telt el 15 nap, ám álláspontja szerint a perbeli taggyűlés ennek ellenére szabályszerűen került megtartásra, mert valamennyi tag megjelent, mindvégig jelen volt és a taggyűlés megtartása ellen egyikük sem tiltakozott. Az alperes helyesen hivatkozott arra is, hogy a napirendi pontok felcserélése nem tekinthető egy új napirendi pont felvételének és a csere érdemben nem is befolyásolta a perbeli határozatokat. A Gt.-ben a felperes által megjelölt 18. § (3) bekezdés és 153. § (2) bekezdés a taggyűlésen tárgyalandó kérdésekről rendelkezik, nem pedig azok sorrendjéről. Ennélfogva a taggyűlés csak a meghívóban szereplő kérdéseket tárgyalhatja, és a perbeli taggyűlés nem is járt el ettől eltérő módon. Osztotta az elsőfokú bíróság az alperes azon álláspontját is, hogy a taggyűlés többségi akarattal a meghívóban szereplő sorrendtől eltérő sorrendben is megtárgyalhatja a napirendi pontokat anélkül, hogy ennek a ténye a taggyűlés megtartásának szabályszerűségére hatással lenne.

Az elsőfokú bíróság nem találta alaposnak a felperes azon hivatkozását sem, hogy a 11. napirend kérdésében meghozott határozat azon része, amely S. S. t ügyvezetőnek választotta a Gt. 25. §-ának (1) bekezdésébe ütközik, mert álláspontja szerint S. S. nak a S. s.r.l. nevű gazdasági társaságban betöltött igazgatósági tagsági jogviszonya a perbeli taggyűlés időpontjában már nem állott fenn abból következően, hogy 2007. május 2. napján lemondott tisztségéről és a lemondását a cég 2007. május 31. napján elfogadta. A felek által egyezően előadottak szerint ugyanis az olasz Polgári Törvénykönyv a vezető tisztségviselő mandátumának a megszűnéséről szóló 2385. §-a értelmében a lemondás esetén az ügyvezetői tisztség azonnali hatállyal megszűnik, amennyiben az ügyvezetők tanácstagjainak a többsége tisztségében marad. A S. s.r.l. ügyvezetői testületének három tagja közül kizárólag S. S. mondott le, így a tisztsége 2007. május 2-án azonnali hatállyal megszűnt, ezért az összeférhetetlenségi ok a perbeli taggyűlés időpontjában már nem állott fenn. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint ezen

tények mellett nincs jelentősége annak, hogy a S. S. csak 2007. szeptember 20. napján került törlésre a cégbéjegyzési nyilvántartásból.

A fentieken túlmenően az elsőfokú bíróság kifejtette azt is, hogy a Gt. 1. §-ának (1) bekezdése értelmében a 25. § (1) bekezdésében szabályozott összeférhetlenségi tilalmi klauzula nem vonatkozik a nem Magyarországon bejegyzett gazdasági társaságra, és az ott esetlegesen betöltött vezető tisztségviselői tisztségre.

Az elsőfokú bíróság nem találta alaposnak a felperes azon hivatkozását sem, hogy a meghozott határozatok mindegyike a Gt. 151. §-ának (1) bekezdésébe ütközik, mert a S. tagot a perbeli taggyűlésen nem képviselhette volna az ügyvezetőnek megválasztott S. S., ugyanis a vezető tisztségviselői jogviszony létrejöttének elengedhetetlen feltétele az elfogadó nyilatkozat és ezt S. S. csupán a perbeli taggyűlés lezárását követően tette meg, vagyis a taggyűlésen nem vált még az alperes vezető tisztségviselőjévé. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nincs tételes jogi alapja a felperes azon hivatkozásának, hogy a tisztség elfogadása a megválasztás időpontjára visszamenőleges hatállyal keletkezteti a vezető tisztségviselői minőséget.

Az elsőfokú bíróság a pereszes felperest a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes részére a bruttó 10.000 Euro ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte annak megváltoztatását és a keresetének megfelelő határozat meghozatalát, valamint az alperes perköltségben való marasztalását.

A felperes nem vitatta az elsőfokú bíróság azon megállapítását, hogy a keresetében támadott taggyűlési határozat meghozatalánál jelen volt és a taggyűlésen aktívan részt vett, azonban arra hivatkozott, hogy a taggyűlés szabályszerű összehívását illetően tévedésben volt. A jegyzőkönyv szövegéből és a levezető elnök nyilatkozatából sem derült ki ugyanis a számára, hogy a taggyűlés nem szabályszerűen lett összehívva. Erre vonatkozó megjegyzést, illetőleg a tagok nyilatkozattételre vonatkozó felhívását a jegyzőkönyv nem is tartalmazza.

A felperes fenntartotta az elsőfokú eljárásban tett előadását, mely szerint a napirendi pontok felcserélése a Gt. 151. §-ának (2) bekezdésébe ütközik, mert nem tekinthető pusztán ügyrendi kérdésnek.

Hivatkozott arra is, hogy megalapozatlanul rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy csak a taggyűlési határozat megtámadására nyitva álló 90 napos jogvesztő határidőn belül előterjesztett ténybeli és jogi érvek vehetők figyelembe az ítélet meghozatalánál. Álláspontja szerint ugyanis a további jogi érvek, indokok nem minősülnek a Pp. 146. §-ának (1) bekezdése szerint meg nem engedett keresetmódosításnak, a Gt. pedig nem tiltja, hogy az eredetileg jogvesztő határidőn belül támadott taggyűlési határozat jogszabálysértő voltát később további ténybeli

vagy jogi érvekkel is alátámaszthassa a felperes. Mindezek alapján a 6. napirendi pontban tárgyalt határozat jogszabályba ütközése nyilvánvaló, mert az alperes társasági szerződésének az új Gt. hatálya alá helyezéséről a taggyűlés csak később, a 10.-ként tárgyalt napirendi pontban határozott.

A felperes S. S. ügyvezetőnek való megválasztásával kapcsolatos elsőfokú eljárásban kifejtett álláspontját is fenntartotta és előadta, hogy nem az olasz társaságra, hanem az ügyvezetőre vonatkozik a Gt. 25. §-ának (1) bekezdése szerinti tilalom, vagyis az alperesi társaság ügyvezetőjére kétségtelenül vonatkoznak a magyar Gt. szabályai, amelyek nem tesznek különbséget abban, hogy magyar vagy külföldi társaságban betöltött vezető tisztségviselői megbízatás az, amelynek a fennállta tilalmazott. Hangsúlyozta, hogy az olasz cégnyilvántartásból való törlésre csak 2007. szeptember 20-án került sor, és a lemondás kizárólag a társaság belső viszonyában hatályos azonnal, kívülálló személyek kizárólag a cégnyilvántartás adataiból állapíthatják meg, hogy az adott társaságban ki tölt be vezető tisztséget, és a felperes kétséget kizáróan kívülálló személynek tekintendő. Hivatkozott még a felperes ismételtén a 68/151/EGK irányelvre is az általa előadottak alátámasztására.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult annak helyes indokai alapján. Lényegében megismételte az elsőfokú eljárásban előadott védekezését és előadta, hogy a taggyűlés szabályszerűen került megtartásra függetlenül attól, hogy a meghívó elküldése és a taggyűlés megtartásának napja között eltelt-e a 15 nap, ugyanis a taggyűlésen mindkét tag jelen, illetve képviselve volt és a megtartás ellen egyik tag sem tiltakozott. A felperes tévedésre sem hivatkozhat, mert a keresete ezen indokát csak a taggyűlés megtartását követő 90 napon túl terjesztette elő. Ezt meghaladóan ismerte a taggyűlési meghívó dátumát, jogi képviselővel vett részt a taggyűlésen, ezért nem lehetett tévedésben. A levezető elnöknek nem volt kötelezettsége, hogy a taggyűlés megtartása előtt tájékoztassa a jelenlévőket a taggyűlés esetleges szabálytalan összehívásáról.

Az alperes véleménye szerint is a napirendi pontok felcserélésére vonatkozó döntés nem tekinthető új napirendi pont felvételének, ezért nem is volt szükség e kérdésben a tagok egyhangú hozzájárulására, és a napirendi pontok tárgyalási sorrendjének a felcserélése a jelen ügyben nem bír jogi jelentőséggel, figyelemmel arra, hogy az új vezető tisztségviselő csak a taggyűlés megtartását követően fogadta el kinevezését.

Az alperes osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, mely szerint a 90 napos jogvesztő határidőn túl előterjesztett felperesi hivatkozások a per érdemi elbírálása során nem vehetők figyelembe. Az ügyvezetői összeférhetetlenség tekintetében az alperes az elsőfokú eljárásban előadottakon túl kifejtette, hogy az ügyvezetővel szembeni összeférhetetlenség esetleges fennállása sem jelenthette a vezető tisztségviselői jogviszony létre nem jöttét, és az összeférhetetlenségi ok időközbeni esetleges bekövetkezése nem vezethet a tisztség automatikus megszűnéséhez.

Álláspontja szerint az összeférhetetlenség esetén - amennyiben a társaság tagjai így döntenek - szankcionálhatják az ügyvezetőt azzal, hogy visszahívják, illetve esetleges károkozás esetén kártérítési igénnyel lépnek fel vele szemben.

A fellebbezés megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, helyes az arra alapított érdemi döntése és a Fővárosi Ítéltábla a jogi indokolásával is túlnyomórészt egyetért az alábbiak szerint.

A Gt. 153. §-ának (2) bekezdése alapján a taggyűlésre a tagokat a napirend közlésével kell meghívni. A meghívók elküldése és a taggyűlés napja között legalább 15 napnak kell lennie. A (4) bekezdés szerint ha a taggyűlést nem szabályszerűen hívták össze, határozatot csak akkor hozhat, ha valamennyi tag jelen van és a taggyűlés megtartása ellen a tagok egyike sem tiltakozik.

A Fővárosi Ítéltábla osztja az elsőfokú bíróság álláspontját, amely szerint a taggyűlési határozatok meghozatalának a jelen esetben nem volt akadálya, hogy a meghívók elküldése és a taggyűlés napja között nem volt meg a 15 nap, mert a taggyűlésen minden tag személyesen, illetve képviselője útján jelen volt, és a tagok nem tiltakoztak a taggyűlés megtartása ellen. A Gt. a tagok részére ír elő tevőleges, aktív magatartást, amely a tiltakozást jelenti, amelyet a jogi képviselővel eljáró felperes elmulasztott. A felperes a későbbiekben sem hivatkozhat sikeresen tévedésre, ugyanis a meghívó keltének és a taggyűlés megtartásának a napjával tisztában volt, ebből következően minden adat rendelkezésére állt ahhoz, hogy éljen a törvény biztosította jogosultságával és az összehívás szabályszerűtlensége miatt a taggyűlés megtartása ellen tiltakozzon.

A Gt. 18. §-ának (3) bekezdése szerint a társaság legfőbb szerve - ha e törvény ettől eltérően nem rendelkezik - az ülésére szóló meghívóban (hirdetményben) nem szereplő kérdéseket csak akkor tárgyalhatja meg, ha az ülésén valamennyi tag (részvényes) jelen van, és egyhangúlag hozzájárul a napirendi kérdés megtárgyalásához.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által hivatkozott fenti rendelkezésekből nem vonható le az a következtetés, hogy a taggyűlés többségi akarattal a meghívóban szereplőtől eltérő sorrendben nem tárgyalhatja meg a napirendi pontokat. A Gt. csak arra vonatkozóan tartalmaz szabályokat, hogy a meghívóban nem szereplő kérdések napirendbe vételének milyen feltételei vannak. Elvileg előfordulhat olyan eset, amikor a napirendi pontok tárgyában hozott határozatokra a határozathozatal sorrendje érdemi kihatással van, azonban a jelen esetben a napirendi pontok felcserélése a határozatokra nézve érdemi kihatással nem volt.

A Gt. 47. §-ának (3) bekezdése szerint a jogsértő társasági határozat bírósági felülvizsgálata iránti keresetet a határozatról való tudomásszerzéstől számított 30 napon belül a gazdasági társaság ellen kell megindítani. A határozat meghozatalától számított 90 napos jogvesztő határidő elteltével a határozatot akkor sem lehet megtámadni, ha a perlésre jogosulttal azt nem közölték, illetve arról addig nem szerzett tudomást.

A fentiek szerint a keresetindítási jogot a Gt. 30 napos szubjektív és 90 napos objektív határidő betartásához köti. A 90 napos objektív határidő jogvesztő, ennek elmulasztása esetén a keresetlevelet a Pp. 130. § (1) bekezdésének h) pontja alapján idézés kibocsátása nélkül kell elutasítani.

A Fővárosi Ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával abban is, hogy a jogvesztő határidőn túl előterjesztett, a kereset alapjául szolgáló jogi indokok a per érdemi elbírálása során nem vehetők figyelembe. Az elsőfokú bíróság indokolását ebben a körben azzal egészíti ki, hogy a Pp. 121. § (1) bekezdésének c) pontja értelmében a keresetlevélben nemcsak a bíróság döntésére irányuló határozott kérelmet, hanem az érvényesíteni kívánt jogot, az annak alapjául szolgáló tényeket és azok bizonyítékait is meg kell jelölni. Ebből pedig az következik, hogy ha az érvényesíteni kívánt jog alapjául szolgáló tények, vagyis a kérelem indokai változnak, kiegészülnek, akkor a felperes előadását - függetlenül attól, hogy a kérelem változatlan - egy olyan új keresetnek kell tekinteni, amelynek tekintetében vizsgálni kell, hogy a keresetindításra nyitva álló határidőn belül került-e előterjesztésre.

A Gt. 1. §-ának (1) bekezdése szerint ez a törvény szabályozza a Magyarország területén székhellyel rendelkező gazdasági társaságok alapítását, szervezetét és működését, a társaságok alapítóinak, illetve tagjainak (részvényeseinek) jogait, kötelezettségeit továbbá felelősségét, valamint a gazdasági társaságok átalakulását, egyesülését, szétválását (a továbbiakban együtt: átalakulás) és jogutód nélküli megszűnését.

A szabályozás nem tesz különbséget abban, hogy az alapítók (tagok) vagy a társaság tisztségviselői belföldiek vagy külföldiek. A külföldiekre vonatkozóan a Gt. 5. §-ának (1)-(2) bekezdése csak azt tartalmazza, hogy nemzetközi szerződés a külföldiek gazdasági társaságban való részvételére e törvénytől eltérő szabályokat állapíthat meg és a külföldiek részvételével működő gazdasági társaságokra irányadó különleges biztosítékokat, illetve kedvezményeket külön törvény állapíthat meg. Nincs olyan jogszabályi rendelkezés, illetve nemzetközi szerződés, amely a Gt. alkalmazásának lehetősége és kötelezettsége alól kivonná a külföldi vezető tisztségviselőt, ebből következően - az elsőfokú ítéletben kifejtettekkel szemben - a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a Gt. 25. §-ának (1) bekezdésében meghatározott, a vezető tisztségviselőre vonatkozó összeférhetlenségi szabályt alkalmazni kell arra az esetre is, ha a vezető tisztségviselő a Gt.-ben megjelölt pozíciót külföldi székhelyű gazdasági társaságban tölti be. Nem volt vita ugyanakkor a felek között abban, hogy S. S. lemondása a külföldi céggel szemben azonnal

hatályosult. A jogviszony megszűnésére vonatkozó későbbi közzétételnek jelen esetben azért nincs jelentősége, mert a felperes mint harmadik személy erre csak a S. s.r.l. gazdasági társasággal létrejött jogviszonyában hivatkozhatna, ha a cég nevében az ügylet létrejöttékor S. S. járt volna el. Mindezek alapján azt lehetett megállapítani, hogy S. S. vonatkozásában a Gt. 25. §-ának (1) bekezdésében meghatározott összeférhetlenségi ok a perbeli taggyűlés időpontjában nem állott fenn.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján, túlnyomórészt annak helyes indokaira utalással helybenhagyta. A Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a peresztes felperest a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésének a) pontja alapján a fél és a képviselője között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött megbízási díj megfizetésére a rendelkező részben foglaltak szerint.

Budapest, 2010. március 31.

. Koday Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

Dr. Sándor Ottó s.k.
előadó bíró

s.k.

Dr. Molnár József
bíró

A kiadmány hitelül:
bírósági tisztviselő